

ພຣະຣາຊບັນຫຼຸດ
ຮະບັບປະຊາກອນ (ລບບທີ ၃)
ພ.ສ. ២៥៦២

ສມເຕິຈພຣະເຈົ້າອູ່ທຳມຫາວິຫາລັງຮຣນ ບດືນທຣເທພຍວຣາງຄູ

ໃຫ້ໄວ ລວມ ວັນທີ ៥ ພຶສພາຍນ ພ.ສ. ២៥៦២
ເປັນປີທີ ៤ ໃນຮັບກາລປ່າຈຸບັນ

ສມເຕິຈພຣະເຈົ້າອູ່ທຳມຫາວິຫາລັງຮຣນ ບດືນທຣເທພຍວຣາງຄູ ມີພຣະຣາໂອງກາຣໂປຣດເກັ້າ
ໃຫ້ປະກາສວ່າ

ໂດຍທີ່ເປັນກາຣສມຄວາກໍໄຂເພີ່ມເຕີມກູ້ໝາຍວ່າດ້ວຍຮະບັບປະຊາກອນພລເຮືອນ

ພຣະຣາຊບັນຫຼຸດນີ້ມີບັນຫຼຸດຕິບາງປະກາຣເກີ່ວກັບກາຣຈຳກັດສີທີ່ແລະເສົ່າກາພຂອງບຸກຄຸລ
ໜຶ່ງມາຕຣາ ២៦ ປະກອບກັບມາຕຣາ ២៧ ຂອງຮັບຮົມນູ້ໝາຍແໜ່ງຮາຊາຈັກໄທຢ ບັນຫຼຸດໃຫ້ກະທຳໄດ້
ໂດຍອັດຍື່ອນຈາກມານບັນຫຼຸດແໜ່ງກູ້ໝາຍ

ເຫດຜລແລະຄວາມຈຳເປັນໃນກາຣຈຳກັດສີທີ່ແລະເສົ່າກາພຂອງບຸກຄຸລຕາມພຣະຣາຊບັນຫຼຸດນີ້ ເພື່ອເປັນ
ກາຣປົ້ນກັນແລະປາບປາມກາຣທຸຈິຣິຕແລະປະພຸດຕິມີໂອບຂອງຂ້າຮາຊກອນພລເຮືອນສາມັ້ນ ຜຶ່ງກາຣຕຣາ
ພຣະຣາຊບັນຫຼຸດນີ້ສອດຄລອງກັບເງື່ອນໄຂທີ່ບັນຫຼຸດໄວ້ໃນມາຕຣາ ២៦ ຂອງຮັບຮົມນູ້ໝາຍແໜ່ງຮາຊາຈັກໄທຢແລ້ວ
ຈຶ່ງທຽງພຣະກຣຸມາໄປຮັດເກັ້າ ໄທ່າພຣະຣາຊບັນຫຼຸດນີ້ໄວ້ໂດຍຄຳແນະນຳແລະຍືນຍອມຂອງ
ສການຕິບັນຫຼຸດແໜ່ງໝາດທີ່ກັບສົກາ ດັ່ງຕ້ອໄປນີ້

ມາຕຣາ ១ ພຣະຣາຊບັນຫຼຸດນີ້ເອີ້ນວ່າ “ພຣະຣາຊບັນຫຼຸດຮະບັບປະຊາກອນພລເຮືອນ (ລບບທີ ၃)
ພ.ສ. ២៥៦២”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติราชบัญญชีเรื่องข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐๐ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดซึ่งออกจากราชการอันมิใช่พระเกตุฯ ทาย มีกรณีถูกกล่าวหาเป็นหนังสือก่อนออกจากราชการว่า ขณะรับราชการได้กระทำหรือละเว้นกระทำการใด อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าเป็นการกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือต่อผู้มีหน้าที่ สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาของ ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญา ก่อนออกจากราชการว่า ในขณะรับราชการได้กระทำความผิดอาญาอันมิใช่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับ ราชการหรือความผิดลหุโทษ ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณา ดำเนินการทางวินัย และสั่งลงโทษตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ แต่ต้องสั่งลงโทษภัยในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ”

กรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกล่าวหา หรือฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญา หลังจากที่ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดออกจากราชการแล้ว ให้ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยมีอำนาจดำเนินการ สืบสวนหรือพิจารณา ดำเนินการทางวินัย และสั่งลงโทษตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้เสมือนว่า ผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ โดยต้องเริ่มดำเนินการสอบสวนภัยในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ และต้องสั่งลงโทษภัยในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ สำหรับกรณีที่เป็นความผิดที่ปรากฏ ขัดแย้งตามมาตรา ๙๕ วรรคสอง จะต้องสั่งลงโทษภัยในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ

ในกรณีที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษ หรือองค์กรพิจารณาอุทธรณ์ คำสั่งลงโทษทางวินัยหรือองค์กรตรวจสอบรายงานการดำเนินการทางวินัยมีคำวินิจฉัยถึงที่สุดหรือ มีมติให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เพาะเหตุกระบวนการดำเนินการทางวินัย ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยดำเนินการทางวินัยให้แล้วเสร็จภัยในสองปีนับแต่วันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด หรือมีคำวินิจฉัยถึงที่สุดหรือมีมติ แล้วแต่กรณี

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม ถ้าผลการสอบสวนพิจารณา ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงก็ให้ด้วยโทษ

ความในมาตรานี้ให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามมาตรา ๑๐๑”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๗

“มาตรา ๑๐๐/๑ ในกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติหรือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีมติชี้มูลความผิดข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดซึ่งออกจากราชการแล้ว การดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตหรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แล้วแต่กรณี การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง หากปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างมีร้ายแรงก็ให้ด้วย”

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันปรากฏปัญหาความไม่สอดคล้องกันระหว่างบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการฝ่ายพลเรือนประจำต่าง ๆ ส่งผลให้เกิดความไม่เป็นธรรม และไม่เสมอภาคในการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการซึ่งออกจากราชการไปแล้วนอกจากนี้ ยังมีปัญหาความแตกต่างระหว่างกฎหมายว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการฝ่ายพลเรือนกับกฎหมายขององค์กรตรวจสอบการทุจริต ซึ่งทำให้การดำเนินการทางวินัยเพื่อพิจารณาลงโทษแก่ข้าราชการที่ถูกองค์กรตรวจสอบการทุจริตข่มขู่ความผิดหลังออกจากราชการไปแล้วในบางกรณีไม่อាគดำเนินการตามฐานความผิดที่ชี้มูลได้ ดังนั้น สมควรให้การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ซึ่งออกจากราชการเป็นมาตรฐานเดียวกันและสอดคล้องกับกฎหมายขององค์กรตรวจสอบการทุจริต อันจะเป็นกลไกหนึ่งที่ทำให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตสัมฤทธิ์ผลมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้